

SREČKO BROŽIČ (levo) in JOŽE GRILJ (desno), oba iz Campbellfielda v Melbournu, nazdravljata življenju: Jože je dopolnil 70 let 19. februarja, Srečko pa 60 let 24. februarja 2003. Oba mladostna gospoda sta aktivna člana občestva pri sv. Cirilu in Metodu v Kew: Srečko je mežnar, Jože pa cerkveni pevec. Božjega blagoslova in Marijinega varstva jima želimo še za naprej!

"Oj, za naprej, oj, za naprej: Srečo, zdravje Bog nam daj!"

IŠČEJO, POIZVEDUJEJO!

MOJE IME JE MARJAN MERLAK in iščem strica **MARJANA LULIK**, roj. 30.6.1941, v Ljubljani (oče Urban in mama Marija), ki je pred leti odšel od doma. Ima še sestro Nadjo, roj. leta 1948. Pred odhodom je živel v Prvomajski ulici 149 v Solkanu pri Novi Gorici. Po končani vojaščini je v začetku leta 1965 pobegnil v Avstralijo. Sestri Nadji se je še nekaj časa po prihodu v Avstralijo oglašal. Nekajkrat iz Sydneya in tudi iz Melbournu. Nazadnje se je oglasil iz Melbournu in potem smo izgubili stike. Zelo bi vam bili hvaležni, če bi lahko preko kogarkoli izvedeli, kako je z njim. Še posebno rada bi ga videla njegova, danes 94 - letna mati Marija, ravno tako pa tudi sestra Nadja in njeni potomci.

Marjan Merlak, Nova Gorica

NEČAK IZ NEMČIJE IŠČE **teto roj. Gale** leta 1922 v Ljubljani (Moste Polje), odšla je v Avstralijo takoj po drugi svetovni vojni. Nazadnje je bila v NSW. Če jo morda kdo pozna naj sporoči na veleposlaništvo v Canberro.

IŠČEM NASLOV POTOMCEV mojega **strica Plevčak Zvoneta** in LJUBICE. Imam dva naslova, ki pa izgleda nista prava.

1. 2 De Vibnith Pde, Penrith NSW
2. 50 Wilson Str. 2622 Braidwood

Po smrti mojega strica je oktobra 1975 prišla k nam na obisk žena Plevčak Ljubica s sinom. Radi bi stopili z njim v stik, danes bi moral biti star med 45 in 50 let. Lepo vas prosim, če mi pomagata najti sorodnike. Jenko Vital, Rakovniška 3c, 1108 LJUBLJANA, SLOVENIJA

E-mail: jenko.polona@siol.net

SESTRA MARIJA IZ SLOVENIJE IŠČE: **JAKOBA (LEOPOLDA, POLDA) LEDERER**, rojen 26.06.1942 v Selnici ob Dravi, prišel v Avstralijo po letu 1960, nazadnje stanujoč v Western Australia: P.O. Box 149, Derby WA 6728.

Naprošamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da to sporoči na veleposlaništvo.

KER JE BILO MOJE ISKANJE neuspešno, se tokrat obračam na vas bralce Misli, da bi mi pomagali najti **STEFANIJO OLIGMILLER (na fotografiji levo)**, ki jo iščem že šest let. O njej imam zelo malo podatkov. Rojena je bila 1930 v Črnečah pri Dravogradu. Okoli leta 1950 je pomagala veliko ljudem preko meje. Pri takšni akciji so jo graničarji zajeli in jo poslali v Indžijo v Srbiji, kjer je bila zaprta. Po nekaj letih je kazen prestala in prišla nazaj v Dravograd. Ker ni dobila službe je pobegnila leta 1954/55 v Avstrijo in je nato emigrirala v Avstralijo. Bila je v Melbournu. Poročila se je z Alfredom Oligmillerjem in sta leta 1967/68 kupila farmo. Od tu se izgubi vsaka sled za njo. Že dolgo jo iščem in za inten-zivno iskanje mi manjka denarja zato upam, da mi boste lahko posredovali karkoli veste o Stefaniji. Prilagam fotografijo iz njene mladosti in njen zadnji naslov. Stefanie Oligmiller, Temple Rd, Lot 15, Selby VIC 3159.

Antonija Majerle, Nemčija

ZAHVALA

Hvala vsem za lepe in tople misli v težkih trenutkih, ob izgubi ljubega Jožeta. Močno ga bomo pogrešali!

Hvala vam za vse!

Albina Vah z družino

JOŽE HLIŠ je bil rojen v Šoštanju, 26.12.1924. Umrli je v nedeljo, 26. januarja 2003, star 78 let in en mesec. Zapustil je ženo Marijo in hčerko Danijelo v Bicheno na Tasmaniji, sina Dušana z družino v Hobartu, hčerko Marino s sinom Aljošem v Sydneyu. Zadnjih šest let je živel v Avstraliji, zelo srečen in rad je rekel: »Vsak dan je nedelja, tako lepo mi je.«

Njegova hčerka Danijela je spregovorila v cerkvi pri pogrebni maši :

»Dragi naš ati, ne poslavljamo se od tebe, ker boš vedno ostal v naših srcih. Od tebe smo se naučili prvih korakov, dela in veselja. Tvoji modri nasveti so še danes z nami: »Živimo dobro, ne le dolgo; kakor si boste postlali tako boste ležali; ne brani se ljubezni, kajti drugače ti bo življenje steklo med prsti kot pesek.« Vedno si skrbel za svojo družinico in nikoli nam ni ničesar manjkalo.

Vse, kar smo naredili v našem življenju, si sprejel, odobral in pohvalil. In zato, naš ljubi oče,

hvala ti za vse. Naj ti bo mirno in toplo med angeli in nekoč v prihodnosti se zopet vidimo v Božjem raju.«

IRENA ŽITKO roj. IVETIĆ in brat MARIO ŽITKO sporočajo žalostno novico sorodnikom, vaščanom in prijateljem, da jim je v soboto, 22. februarja 2003, na Švedskem umrl brat **CIRIL ŽITKO**. Rojen je bil 1.7.1934 v Selcah, v župniji Slavina, mami Rozi in očetu Lovretu.

Zapustil je ženo Matildo (Tilko), hčerki Kristino z družino ter Angelo in sina Lovrenca. Za njim pa žalujejo tudi sestre Roza ter Ina in brat Mario, teta Marija (Mica) Žitko poročena Stakić, Anica ter Karlo Svetec in Boža Ogriz z družinami.

Vsi ga bomo pogrešali, vendar z upanjem, da se spet snidemo!

Obvestilo

o letošnjem, že 7. Taboru slovenskih otrok po svetu, ki bo potekal v Veliki Polani od 27. julija do 3. avgusta 2003. Prav tako prilagam tudi prijavnico za vse zainteresirane.

Na Vas se obračam s prošnjo, da o Taboru obvestite čim več slovenskih otrok, ki bi jih tabor utegnil zanimati ter bi uspeli priti v tem terminu v Slovenijo ali bi ravno tedaj bili tukaj.

Beti Jarc

CREATING YOUR FUTURE -
With passion and total dedication

PO Box 1628
Noosaville DC
QLD 4566

We are leaders in providing integrated migration and employment services to help you and your family with new life and settlement.

- **MIGRATION CONSULTING**
(Australia, Canada, New Zealand)
- **INTERNATIONAL BUSINESS DEVELOPMENT**
- **HR AND CAREER CONSULTING**
- **PERSONAL PROFILING**

Receive expert advice and solution in skilled, business and family migration from registered Migration agent.

For confidential advice contact **Tony Lenko** in Noosa office:

Ph: **07 5473 5254**
Fax: **07 5473 5079**
Mobile: **0401 294 192**

Email: tony@activescgroup.com

www.ActiveSCgroup.com

Prodajam nepremičnine v Sloveniji

Moje ime je Leon Petek. Leta 1998 sem se po 20 letih bivanja v tujini vrnil v rodno Slovenijo, natančneje v Maribor. Ker je mesto in njegova okolica zelo atraktivna, sem kupil nekaj nepremičnin na različnih lokacijah v samem mestu in okolici. Zaradi bistveno boljših poslovnih pogojev smo se odločili za vrnitev v Nemčijo. Nepremičnine, ki sem jih kupil in uredil pred in v času bivanja v Sloveniji pa ne bom potreboval, zato sem se odločil, da jih ponudim Slovencem v tujini, ki so morda zainteresirani za naložbe, oziroma za vrnitev v domovino. Lahko mi pošljete fax na številko: 0011 386 2 2348818 ali me pokličete na mobitel: 0011 386 41 611255.

Leon Petek

Dajte nam pravo informacijo iz Avstralije

Pogovor s predsednikom Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu z g. Francem Pukšičem, ki ga je imela gospa Elica Rizmal na SBS radiu, 18. februarja 2003.

G. Pukšič: Že ko smo se pripravljali na ta obisk in ko sem prebiral material o tem, kaj je tisto, kar Slovence v Avstraliji najbolj 'žuli', sem ugotovil, da gredo ti problemi nekako v dveh smereh: Eden je sigurno v zvezi z določenimi sporazumi med državama. Če se ti uredijo, potem je lažje vračanje Slovencev v Slovenijo ali na kakšne daljše počitnice, mogoče celo vrnitev za stalno.

Večji problem pa je: Kako pritegniti drugo in tretjo generacijo, da bo zainteresirana za slovenski jezik, kulturo, slovensko identiteto.

Glede prvega sklopa tematike smo imeli kar precej delovnih srečanj v Canberri. V Canberri smo se srečali z zveznim ministrom Philipom Ruddockom, z ministrom Garryjem Hardgravejem, s predsednikom parlamentarne skupine prijateljstva med Avstralijo in Slovenijo zveznim poslancem Paulom Nevillom in seveda tudi s slovensko poslanko Tanyo Pliberšek. Na vseh teh uradnih srečanjih smo izpostavljali zainteresiranost RS za zdravstveni sporazum in tudi za to, da bi v parlamentu čimprej ratificirali socialni sporazum, ki je bil decembra lansko leto podpisan med avstralsko in slovensko vlado.

Ob ostalih obiskih po društvih v Melbournu, Geelongu, Adelaidi, Canberri in Sydneyu pa smo videli, da družva različno pristopajo k razreševanju in zainteresiranosti mlade generacije. Ugotavljam, da so v nekaterih društvih uvideli, da je potrebno mlade vključiti v tok dogajanja in jih vključiti v upravne odbore ter jim prepustiti, da bodo soustvarjali v samih odborih na ta način, da bo to zanimivo za mlado generacijo.

Ugotavljam, da je poučevanje slovenskega jezika - takoimenovano učenje na daljavo - internetne zadeve - dovolj zanimivo. Zelo pomembno se mi zdi, da se v Avstraliji obdrži slovenska pisana in govorna beseda - radijske oddaje in časopisi, ki izhajajo v Avstraliji v slovenskem jeziku. To so področja, katera bodo v bodoče tudi s strani Slovenije najbolj podprta, tudi

s tistimi finančnimi sredstvi, ki so na razpolago.

Slovinci, Slovenke so v Avstraliji naredili veliko materialno bogastvo - svoje privatno in seveda društveno. Tem domovom so vdahnili tudi dušo s slovensko kulturo, jezikom, slovenskimi šolami, glasbo. Potrebno je narediti - nekateri so že storili, da gradivo, ki ga imajo, arhivirajo za poznejša raziskovanja.

Ko bo Slovenija postala polnopravna članica EU in Nato, bo postala še bolj zanimiva za drugo in tretjo generacijo in jih bo tja pritegnil poslovni svet, ker bo Slovenija prišla v evropsko družino štiristotih milijonov. Slovenski jezik bo postal enakopraven vsem drugim jezikom evropskih narodov. V Bruslju, kjer bomo imeli sedem parlamentarcev, se bo slišala slovenska beseda, vsi dokumenti se bodo prevajali.

Pomembno se mi zdi gospodarsko sodelovanje. Prav na tem področju je bilo veliko storjenega v času olimpijskih iger v Sydneyu. Naj povem, da sta naša dva častna generalna konzula g. Alfred Brežnik in g. Dušan Lajovic, tudi oba uspešna gospodarstvenika, na tem gospodarskem področju ogromno naredila in doprinesla h gospodarskemu povezovanju - omenim naj samo gospodarsko konferenco. Nadaljevanje tega pa je odvisno od sposobnosti menedžerjev in tudi Gospodarske zbornice Slovenije.

Elica: Kako lahko Slovenija pomaga ravno tej drugi in tretji generaciji ohraniti jezik, kulturo in identiteto do neke mere?

Najlažje na ta način, da dobi pravo informacijo iz Avstralije: Kaj želi in pričakuje druga in tretja generacija. To smo želeli zvedeti ob naših obiskih v društvih. Tankočutno smo razmišljali, da je nujno, da Slovenci tu v Avstraliji povedo nam v Sloveniji: Podprite dva ali tri kulturne projekte; podprite te in te dejavnosti. Sigurno so te dejavnosti: internetne stvari, arhivistika, pisana in govorna beseda - radijske oddaje in časopisi.

Elica: Kaj pa izmenjava študentov?

Izmenjava študentov pa je nagrada za tiste, ki se učijo slovenskega jezika. To pa je odlična priložnost, ki jo je potrebno dodatno nadgraditi, razširiti. To bi bilo potrebno še na izmenjavi med

Člani delegacije in predstavniki slovenskih organizacij in društev na srečanju na Elthamu, 8. februarja 2003.

Slovencev iz sveta. Letos nameravamo povabiti parlamentarce Slovence ali slovenskega rodu iz vsega sveta. Povabili smo že gospo Tanyo Pliberšek in verjamem, da bo prišel tudi nekdo iz Avstralije, ki bo zastopal in predstavil interese vseh Slovencev v Avstraliji. To je pa že naloga vseh organizacij od društev, Narodnega sveta in seveda tudi cerkvenih središč tu v Avstraliji, da se

dogovorijo in pride nekdo s skupnimi stališči. Videli smo, da so v zadnjih letih - tako kot so seveda tudi nekoč - cerkvena središča imela ogromno vlogo na kulturnem, jezikovnem področju. Še danes pravzaprav učenje slovenskega jezika ostaja bolj v teh krogih, ker zgleda, da se okrog tega Slovenci najlažje dogovorijo, oziroma je v teh krogih največ potenciala izobraženih ljudi, ki podpirajo in pomagajo soustvarjati slovenski program. Slovenska cerkvena središča v Avstraliji in duhovniki so tu naredili resnično veliko nalogo. Tudi njim gre iskrena hvala za vse, kar so naredili.

Hvala lepa tudi vam, drage Slovenke in Slovenci. Dobrodošli čimvečkrat v republiki Sloveniji!

Elica: Želimo vam mnogo uspehov pri vašem delu kot vodja Komisije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Varno vrnitev domov in da bo to sodelovanje med Slovenijo in Avstralijo zraslo in se razvilo do najvišje možne točke.

Upam, da tako bo. Samostojno Slovenijo imamo šele 12 let. Iz leta v leto poskušamo nadgraditi tudi našo zakonodajo. Zavedamo se pomena slovenstva po vsem svetu in naša zunanja politika, mi v državnem zboru in vse politične stranke namenjamo temu veliko pozornosti. Menim, da smo na pravi poti, ko vsi vemo, kaj želimo. Je pa res pomembno, in razvoj dogodkov v Avstraliji je zelo odvisen od tega, ali nam boste iz Avstralije znali posredovati skupne interese, želje zahteve, da lahko potem v Sloveniji to podpremo.

Zahvaljujem se, da imam danes priložnost povabiti Slovenke in Slovence, ki boste 8. julija v Sloveniji na oddihu, da se nam pridružite v slovenskem parlamentu, kjer bo že tretje srečanje

Po zvočnem posnetku zapisal p. Ciril. Hvala Elici in hvala g. Pukšiču tudi za priznanje, ki ga je ob koncu pogovora namenil slovenskim duhovnikom in sodelavcem v verskih in kulturnih središčih v Avstraliji.

Kam boš šla, slovenska tretja generacija?

ureja Andrew Bratina

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Zivijo od Andreja Bratina!

March is a big month, with the coming attractions. With the lent Easter season beginning, the 25th Anniversary of Slovene language in school and public forum on "The lost generation" for youths plus the Slovenian dance group Iskra - being invited to perform for a special multicultural festival.

It is always interesting to see what our mother country has to say about us – and thanks to an article in a Slovenian magazine I found out!
Happy reading!

Where are the Youth?

I recently read an article in the Slovenian magazine 'Svet & ljudje', where I came across an article about Melbourne. The article was boasting about Melbourne's lush

botanical gardens and its cosmopolitan atmosphere and even mentioned the fact that it had its own 'Slovenian Catholic Church'. Upon glancing at the two photos that the writer displayed, I noticed a small caption underneath which said basically (in Slovenian):

"On the feast day of Ss. Ciril and Methodius; it is sad that most of the heads (in the photo), have gray hair. The youth have lost their connection with the mother tongue and the homeland of their fathers."

Articles such as these make me wonder if we are invisible, as there are many young people in our community who are constantly working to preserve our Slovenian heritage. When we are presented on stage, do the people not see us. Those people who work for language, culture, radio and other entertainment spend hours preparing and slaving to keep our little society alive.

A great example of strong youth involvement

SNS Viktorije pripravi vsako leto praznovanje Prešernovega dne. Tako je bilo tudi letos 9. februarja. Mladi pevci, plesalci folklorne skupine Iskra, učenci Slomškove šole radi sooblikujejo program. Na fotografiji so nastopajoči z letošnje proslave skupaj s člani Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

is the Melbourne based dance group 'Iskra'. Over the last year the group has grown to a staggering 12 people – that is 6 pairs strong! The group has hardly any financial support - that of the dedicated parents – which transport the members to their rehearsals and travel 45 – 60km both ways! Over the last few months they have given performances for our elderly in their nursing homes represented us in a Sri Lankan Anniversary celebration and will be performing for the ministers and diplomats at the 25th Anniversary of VSL. We have many talented young people – but if we want

them... what are we offering? Many times the efforts outweigh the rewards... and therefore many steer clear...

The thing that worries me is that the article that was published in Slovenia, actually asserts that our community is dying! Many ministers in Slovenia believe this and will eventually stop supporting us... do we want this?

I know personally that it would be a great shame to see it all disappear. Many of us care... but do we care enough to help the situation?

Learning is active in year 5

My name is Kara Fergeus and I am in year 5 B at Genazzano F.C.J. College in Kew, Melbourne.

For one week I was VIP which stands for very important person. As part of VIP week I had to complete a number of activities. On Wednesday I made booklets for my class called "Slovenian in one easy lesson" and I taught the class some Slovenian words.

I wore my "narodna noša" for the lesson and now everyone in my class knows where Slovenia is and how to say a few words such as dober dan, nasvidenje...

On Thursday I was able to invite a special person to talk to my class and I invited pater Ciril and Maria. They spoke to us about their lives and work. When they arrived the whole class said: "Dober dan" to them. We really enjoyed listening to them talk about the Slovenian churches in Australia and the time pater Ciril spent in Slovenia and Maria in Africa.

Toliko prešerne mladosti, veselja in želje po znanju, spoštljivosti in prijaznosti je bilo na kupu v razredu 5B Genazzano F.C.J. College v Kew, v popoldnevu 21. februarja 2003. Urednika sva bila vesela tega povabila, ki je polepšal mesec. Hvala vsem učiteljem, staršem in starim staršem, ki pomagata mlademu rodu v rasti, znanju, vednosti, zavedanju in vedenju.

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Prvi izid slovenskih znamk v letu 2003. Tokrat vam objavljamo dve znamki, dve pa bomo predstavili v naslednji številki Misli.

Noša v slovenski Istri

Omembe oblačilnega videza v slovenski Istri zasledimo pri številnih kronistih, popotnikih in zapisovalcih. Nošo iz okolice Socerba je opisal že Janez Vajkard Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske leta 1689. Iz opisa vidimo, da se je tudi nekoč oblačilni videz razlikoval družbeno in starostno. Valvasor navaja, da si mlade istrske kmetice ovijajo glave z dolgo platneno ruto, zavezano na "štiri konce", čez život pa oblačijo dolge črne suknje brez rokavov. Pod suknjami oblečejo dolge bele srajce, obuvajo pa rdeče nogavice in črne čevlje z belimi zaplatami. Manj nadroben je opis oblačilnega videza moških, ki je bil dokaj podoben tistemu pri Kraševcih in Čičih. Nosili so široke, opletajoče, debele suknene hlače, kratke kamižole in na glavah klobučevinaste kape. Primerjava teh opisov z navedbami v virih iz 19. stoletja pokaže, da se je v dvestoletnem obdobju ohranilo veliko temeljnih podobnosti. Prebivalke slovenske Istre so tako še vedno nosile dolge srajce, včasih tudi bela krila z ozkimi naramnicami, čez nje pa še eno platneno, črno, spredaj in zadaj nagubamo krilo, ki je bilo prepasano s pisanim pasom. Čevlji so imeli spredaj globok izrez. Viri omenjajo tudi bel ali črn "kamižot" in temen predpasnik, ki naj bi ga nosile čez platneno srajco. Starejše ženske so nosile na glavah bele vezene peče ali "fečole", obdane s čipkami in zavezane na vozel, tako da sta konca peče padla levo in desno. Moški so v tem času nosili na glavah klobuke brez krajnikov ali bele slamnike z visokimi oglavji in krajci. Oblečali so kratke široke hlače, ki so jim "plesale okoli kolen". Jopiči so bili precej dolgi in obšiti z zelenim suknom. Nosili so bele ali modre nogavice in obuvali "lepe" čevlje. Ovčereja in poljedelstvo sta še vse do druge polovice 19. stoletja omogočala prebivalcem slovenske Istre pridobivanje vseh osnovnih oblačilnih surovin, kot so bili lan in konoplja za platno, volna in kožuhovina. Od sredine 19. stoletja začno prodirati najprej v praznično oblačenje posamezna oblačila iz industrijskih tkanin, ob koncu stoletja pa se splošno uveljavijo sodobno krojena oblačila iz industrijskih tkanin.

Voščilna znamka - Ljubezen

Srce je od najstarejših časov veljalo za najpomembnejši organ v človeškem telesu. Že davno v človeški zgodovini so ugotovili, da nenehno bije, da vsako vzburjenje spremeni moč in ritem utripa, da prenehanje bitja srca pomeni smrt. Zaradi teh spoznanj in dejstva, da ima srce osrednjo lego v prsnem košu, so verjetno prišli do

prepričanja, da je tu središče ljubezni, usmiljenja, sočutja in drugih podobnih čustev. Čeprav danes vemo, da je srce samo črpalka, ki vzdržuje nenehno kroženje krvi po telesu, so sledi nekdanjega prepričanja ostale, tako v vsakdanjem govoru kot v drugi simboliki. Od vseh naštetih čustev s sliko srca najpogosteje zaznamujemo in označujemo ljubezen, čustvo, ki ga sicer opisujemo s tisoč različnimi definicijami in prav toliko prepričanji. Čeprav lahko voščimo marsikaj, je za znamko, ki izide ob bližajoči se pomladi, jasno, kakšnim voščilom je namenjena. Naj bo to uvoženo valentinovo ali domače gregorjevo, ko se po ljudskem izročilu pri nas ženijo ptički, je voščilnica v tem času namenjena ljubezni in zaljubljenecem. Zaradi tega je oblikovalka za motiv na znamki izbrala najbolj pogost simbol tega čustva - srce. Znamka pa ima, razen neobičajne oblike, še eno posebnost. Če jo malo podrgnete, bo zadišala. Toda tega ne storite, ko boste znamko prilepili na pošiljko; to naj stori oseba, ki ji boste pošiljko poslali.